

عنوان مقاله:

آموزش و پرورش ایران در دوران کرونا

محل انتشار:

نخستین همایش ملی ایده های کاربردی در علوم تربیتی، روانشناسی و مطالعات فرهنگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

راحله کمال دهقان - آموزش و پرورش شهرستان تهران

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر با هدف «ارائه رویکرد نوین تدریس در دوره کرونا و پساکرونا» صورت گرفته است. روش پژوهش حاضر از نوع کیفی بوده و شیوه گردآوری اطلاعات مبتنی بر شیوه ی کتابخانه ای و اسنادی می باشد. نحوه بررسی داده ها نیز مبتنی بر شیوه مروری - توصیفی می باشد. بر اساس یافته های پژوهش باید گفت که با شیوع ویروس کرونا ضرورت، اتخاذ تصمیمات جدید در ارائه آموزش به دانش آموزان نیاز می شد و باید سیستم آموزشی متناسب با شرایط اجتماعی جدید طرح می گردید. در این میان توجه به دانش آموزان در دوران کرونا اهمیت بسیار زیادی داشت. بنابراین یکی از وظایف اساسی معلمان در دوران پساکرونا، پرورش تفکر دانش آموزان می باشد. رویکرد و روش یادگیری (کلاس) معکوس، باعث می شود که مطالب علمی از طریق تفکر و پیش خوانی و استفاده از زمان مناسب، نیروی تفکر در فرد را پرورش دهد و هم او را از نظر اجتماعی و اعتماد به نفس بالا ببرد. این روش باعث می شود که معلم با کمبود زمان مواجه نشده و زمان کلاسی را به طور مناسبی سازمان دهی کند. آموزش معکوس یکی از روش هایی است که استفاده از آن در محیط های آموزشی اثربخشی مثبتی بر یادگیری خواهد داشت. چرا که قابلیت و امکانات آن مثل کاربرد فیلم های آموزشی در گوشی یا در کامپیوتر، ارتباط همزمان و ناهمزمان مدرس و فراگیر، استفاده از اینترنت، راه نوینی برای فرایند تدریس و یادگیری در نظام آموزش و پرورش باز می کند که بر پایه آن نوآوری خاصی در مدارس حاصل می شود و نتیجه آن جذابیت کلاس درس، خلاقیت در انتخاب محتوای دروس، پرورش تفکر انتقادی و تدریس متفاوت معلم است. کلاس درس معکوس رویکردی نوآورانه در تعلیم و تربیت که بر روی آموزش یادگیرنده محور متمرکز است.

کلمات کلیدی:

تدریس، محیط آموزشی، مدرس، فراگیر، کلاس درس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1629750>

